

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.248/2022/34.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. április 28. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta, és nyilvánosan kihirdette az alábbi

ÍTÉLETET

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 28. napján kihirdetett 20.B.78/2021/17. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi megjelölésénél feltünteti a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatát is.

A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobzás összegét 1.120.500 (egymillió-százhúszezeröttszáz) forintra felemeli, és azt a Magyar Államkincstárba P.2/2019. számon befizetett és nyilvántartott összeg lefoglalásának megszüntetésére és visszatartására vonatkozó rendelkezés mellőzésével ezen teljes összeg erejéig tekinti elrendeltnek.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztését 4 (négy) évre mérsékli, a végrehajtási fokozatot börtönben állapítja meg.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 18.000 (tizennyolcezer) forint bűnügyi költséget Terhelt1 I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. április 28. napján kihirdetett 20.B.78/2021/17. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá mindkét vádlottal szemben 1 060 000 Ft-ra vagyonelemekzést rendelt el. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és készpénzről, valamint a bűnügyi költségről is.

[2] Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, az ellen a vádlottak és védőik jelentettek be joghatályos fellebbezést.

[3] Terhelt1 I. r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása és a lopás vétségében a bűnösség kimondása miatt, a kábítószer-kereskedelem tekintetében a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a lopás vétsége tekintetében az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli következtetések alapján állapította meg védenca bűnösségét. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem igazolható, hogy az I. r. vádlott tudott arról, hogy a II. r. vádlott az áramot méretlenül vételezi. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem készített költségelemzést, ezért nem volt adat az áram bekerülési költségére, így pedig helytelen az a következtetés, hogy a magas áramdíj esetén a vállalkozás nem lett volna kifizetődő. A védő azt a következtetést is támadta fellebbezésében, amely szerint az I. r. vádlott a nála megtalált kannabiszt értékesíteni kívánta. Mivel számára a kannabisz abban az időben napi fogyasztási cikk volt, a töveket saját használatára vitte el az ültetvényről, és ezzel ellentétes következtetés levonására a nála megtalált eszközök sem alkalmasak. A védő végül hivatkozott az I. r. vádlott pszichés állapotára is, amely álláspontja szerint a büntetés enyhítését indokolja. Mindezek alapján az I. r. vádlott védője arra tett indítványt, hogy az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlottat a lopás vétsége alól mentse fel, és a kábítószer-kereskedelem büntette miatti ítéletet enyhítse.

[4] Terhelt2 II. r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy a bírói gyakorlat szerint az előkészítő ülésen történő beismerés esetén méltányos büntetés kiszabása indokolt a vádlottal szemben, erre figyelemmel a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzott. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal az időmúlást, amely 9 hónap letartóztatásban töltött idővel párosul. Erre figyelemmel a védő a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2022. augusztus 1. napján kelt BF.456/2022/6. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett akkor, amikor annak ellenére nem fejezte be az előkészítő ülésen Terhelt2 II. r. vádlottal szemben az ügyet, hogy a II. r. vádlott beismerő nyilatkozatot tett, amit az elsőfokú bíróság elfogadott. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjaiban írt okokból, mivel az elsőfokú bíróság számos okirati bizonyítékot és szakértői véleményt nem ismertetett a tárgyaláson. Ez a részbeni megalapozatlanság tárgyalás keretében küszöbölhető ki a másodfokú eljárásban. További eljárási szabályt sértett a törvényszék azzal, hogy a II. r. vádlott tekintetében a Be. 562. § (2) bekezdése alkalmazásával rövidített tartalommal indokolta az ítéletet, amelyben a mérlegelő tevékenységről csupán nagy vonalakban adott számot. Egyebekben az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények jogi minősítése törvényes, a kiszabott büntetések méltányosak, további enyhítésük nem indokolt. Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy az ítéltábla küszöbölje ki az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát, érdemben pedig hagyja azt helyben.

[6] A másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson az I. r. vádlott védője azzal egészítette ki fellebbezése indokolását, hogy az áramszolgáltató által megküldött fényképek alapján sem lehet levonni olyan következtetést, amely szerint Terhelt1 I. r. vádlott felismerhette volna a méretlen áramvételezést. Ez a cselekmény a helyszín biztosításával függött össze, amelyre neki nem volt befolyása. A védő hangsúlyozta továbbá védenca pszichés állapotát. Az I. r. vádlott védőjének indítványa a lopás vétsége alóli felmentésre és a büntetés enyhítésére irányult.

[7] A II. r. vádlott védője perbeszédében az enyhítő körülményeket hangsúlyozta, különös tekintettel a II. r. vádlott idős korára, betegségeire és az általa tett beismerő vallomásra. A védő indítványa arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával szabja ki a büntetést és eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapítson meg.

[8] Az I. r. vádlott felszólalásában családi hátterére és pszichés állapotára hivatkozott, és arra, hogy „másképp épült fel” a gondolkodása, de utólag már megrémisztette a szituáció.

[9] Az ügyész perbeszédében indítványozta a tényállás kiegészítését azzal, hogy a vádlottak megállapodása marihuána termesztésére vonatkozott, hogy a vádlottak 1 060 000 Ft hasznót értek el fejenként, továbbá, hogy az I. r. vádlott a tőle lefoglalt mennyiséget nagyobb részt értékesítésre, kisebb részt saját fogyasztásra szánta. A büntetés kiszabása körében egyetértett azzal, hogy a vádlottak javára kell értékelni az időmúlást és azt a tényt, hogy a vádlottak könnyű drogra követték el a bűncselekményt, de még ezekkel együtt is azt lehet megállapítani, hogy a büntetés további enyhítésére nincs alap.

[10] Az I. r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezés nem volt alapos, a II. r. vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés eredményre vezetett.

[11] A Be. 590. § (1) bekezdésben foglalt főszabály szerint a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálja. Ez alól kivételt jelent, ha az ítélet ellen korlátozott tartalommal, vagyis kizárólag a szankcióalkalmazás, illetve a járulékos kérdések tekintetében jelentettek be fellebbezést. A Be. 590. § (10) bekezdése szerint ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság által végzett felülbírálat teljes körű.

[12] Terhelt1 I. r. vádlott és védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadta fellebbezésében. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tagadásával szemben megállapította a kábítószer-kereskedelem minősített esetét, továbbá, hogy bűnösnek mondta ki őt lopás vétségében. Mivel az elsőfokú ítélet szerint a vádlottak mind a kábítószer-kereskedelem büntettét, mind a lopás vétségét társtettesként követték el, a felülbírálat – a fent hivatkozott eljárásjogi rendelkezések alapján – mindkét vádlott tekintetében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is.

[13] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során eljárási szabályt sértett, amely az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát eredményezte.

[14] A 2022. január 6. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt1 I. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy bűnösségét részben ismeri be: a kannabisz termesztésében beismerte bűnösségét, a kereskedésben és áramlopásban nem. A bizonyítási indítványok előterjesztése során az is tisztázódott, hogy az I. r. vádlott a botanikus szakértő által megállapított mennyiséget is vitatja. A 2022. április 26. napján tartott előkészítő ülésen Terhelt2 II. r. vádlott beismerő nyilatkozatot tett, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az elsőfokú bíróság a 20.B.78/2021/16-I. számú végzésével a beismerő nyilatkozatot elfogadta, azonban az ügyet a II. r. vádlottra nem fejezte be, hanem mindkét vádlott részvételével tárgyalást tartott.

[15] Ez utóbbi megoldás – szemben az ügyészség álláspontjával – nem tekinthető eljárási szabálysértésnek. A Be. 504. § (4) és (6) bekezdésének összeolvasása azt az értelmezést alapozza meg, amely szerint a beismerő nyilatkozat elfogadása esetén sem kötelező az előkészítő ülésen ítéletet hozni. Az elsőfokú bíróság diszkrecionális döntési jogkörébe tartozik annak eldöntése, van-e akadálya az előkészítő ülésen történő ítélelhozatalnak. Ilyen akadály lehet az is, hogy a társtettesként megvádolt vádlottak közül nem mindenki tesz

beismerő nyilatkozatot, ezért a bíróság úgy ítéli meg, hogy elkerülendő az eltérő tényállások megállapításának veszélyét, valamennyi vádlottra a tárgyaláson hoz ítéletet.

[16] A 2022. április 26. és 28. napjain tartott tárgyaláson a törvényszék kihallgatta a két vádlottat, a kihallgatás keretében felolvasta a vádlottak gyanúsítottai vallomásait, meghallgatta szakértőit botanikus szakértőt, ismertette az I. r. vádlott vonatkozásában beszerzett elmeorvos szakértői véleményt és az E.ON Ügyfélszolgálati Kft. által adott tájékoztatások egy részét. Ezt követően az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította, majd a perbeszéd elhangzása után meghozta a fellebbezésekkel támadott ítéletet.

[17] Az elsőfokú bírósági eljárás során felvett jegyzőkönyvekből nem derül ki, hogy miért nem került sor az ügyész által indítványozott bizonyítás teljes körű felvételére a tárgyaláson. Az elsőfokú ítélet erre csupán egy utalást tartalmaz a [12] bekezdésben: az I. r. vádlott védekezésének felvázolása után azt rögzíti az ítélet, hogy a Be. 163. § (3) bekezdés c) pontja alapján a törvényszék kizárólag az I. r. vádlott által vitatott tényekre vett fel bizonyítást.

[18] A törvényszék által felhívott jogszabályhely, vagyis a Be. 163. § – helyesen – (4) bekezdés c) pontja azt mondja ki, hogy nem kell bizonyítani azokat a tényeket, amelyek valóságát a vádló, a terhelt és a védő az adott ügyben, együttesen elfogadja. Terhelt1 I. r. vádlott kizárólag azt ismerte el, hogy kannabiszt termesztett a Terhelt2 II. r. vádlott tulajdonában álló ingatlanon, azt már tagadta, hogy 1) részt vett volna a kannabisz értékesítésében, 2) tudott volna arról, hogy a II. r. vádlott méretlenül vételezi az ültetvény üzemeltetéséhez használt áramot, 3) a tőle lefoglalt készpénz kábítószer értékesítéséből származott volna, és 4) vitatta a kábítószer mennyiségét is.

[19] A vitatott tényekkel összefüggő bizonyítékokkal a nyomozás során beszerzett bizonyítási eszközök jelentős része összefüggésben áll. Sem a kábítószer mennyisége, sem a lopási cselekmény nem ítéltető meg a helyszínek ismerete nélkül, így az elsőfokú tárgyaláson ismertetni kellett volna a kutatási- és szemlejegyzőkönyveket, az áramszolgáltató által rendelkezésre bocsátott valamennyi adatot, az áramszolgáltató részéről eljár szakemberek által tett írásbeli tanúvallomásokat és a lopási cselekménnyel okozott kár kiszámításáról készített feljegyzést. A kábítószer mennyiségére vegyész- és botanikus szakértői vélemények állnak rendelkezésre, ezek ismertetése szintén szükséges lett volna. A botanikus szakértői vélemények esetében ez már csak azért sem lett volna mellőzhető, mert az elsőfokú bíróság a tárgyaláson meghallgatta a botanikus szakértőt. A lefoglalt készpénz eredetére a védelem által csatolt okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre, illetve e körben is releváns az I. r. vádlott által használt ingatlanban foganatosított kutatásról felvett jegyzőkönyv. A kábítószer értékesítése szempontjából releváns bizonyítási eszközök a Nemzeti Adó- és Vámhivatal által küldött, az I. r. vádlottra vonatkozó tájékoztatások.

[20] A fenti bizonyítási eszközök ismertetésének a mellőzése folytán az elsőfokú bíróság nem tett eleget ügyfelderítési kötelezettségének [Be. 163. § (1) bekezdés], ami azt eredményezte, hogy az általa megállapított tényállás részben felderítetlen [Be. 592. § (2) bekezdés *b*) pont]. A részbeni megalapozatlanságot bizonyítás felvételével lehetett kiküszöbölni [Be. 593. § (1) bekezdés *a*) pont], erre figyelemmel az ítéltábla az ügyészség indítványának helyt adott, és az ügyben a Be. 600. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján tárgyalást tartott. A tárgyaláson a bíróság ismertette a fent hivatkozott okirati bizonyítékokat és szakértői véleményeket, ezzel korrigálta az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértést.

[21] További eljárási szabályt sértett a törvényszék az ítélet írásbafoglalása során. Az elsőfokú ítélet már hivatkozott [12] bekezdése szerint a törvényszék Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a Be. 562. § (2) bekezdése alapján foglalta írásba az ítéletet. Ez a törvényhely azt mondja ki, hogy ha a fellebbezés kizárólag a büntetésre, illetve az intézkedésre vonatkozó rendelkezés ellen irányul, az ügydöntő határozat indokolásából mellőzhető a bizonyítékok értékelésére vonatkozó rész.

[22] A törvényszék nem volt figyelemmel arra, hogy ítélete két vádlottról rendelkezik, akik a terhükre rótt bűncselekményeket az általa megállapított tényállás szerint társtettesként követték el. Erre a tényre figyelemmel rögzítette az ítéltábla azt, hogy a másodfokú bíróság által végzett felülbírálat terjedelme teljes volt mindkét vádlott tekintetében. Ebből pedig az következik, hogy az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott tekintetében sem foglalhatta volna írásba az ítéletet rövidített tartalommal, hiszen ez az érdemi felülbírálatot lehetetlenítheti el. Ez a mulasztás az indokolási kötelezettség részbeni megsértésének minősül, ami a Be. 609. § (2) bekezdés *d*) pontja szerint relatív eljárási szabálysértés. Mivel azonban az elsőfokú ítélet tartalmazza azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján rekonstruálható a törvényszék bizonyítékértékelési tevékenysége a II. r. vádlott tekintetében is, ez az eljárási szabálysértés nem volt kihatással az ügy érdemére, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését sem eredményezte.

[23] A felsorolt mulasztásokon kívül a törvényszék egyéb eljárási szabályt nem sértett, ítélete a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás folytán felülbírálatra alkalmas volt.

[24] Az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeit a másodfokú eljárásban beszerzett okiratok alapján azzal egészíti ki, hogy depresszió, alkalmazkodási zavar és személyiségzavar miatt orvosi ellátásban részesül.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletének felderítetlenségből eredő megalapozatlansága a tényállás hibáját érdemben alapvetően nem eredményezte, az túlnyomórészt még így is megalapozott volt, azonban a vádlottak cselekményével érintett kábítószer mennyisége tekintetében tényből tényre helytelenül következtetett. Ez az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát eredményezte a Be. 592. § (2) bekezdés *d*) pontjában írt okból. A

részbeni megalapozatlanságot az ítéltábla a tárgyaláson felvett bizonyítás, és a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja szerint kiküszöbölte, emellett a tényállás számítási hibáját a Be. 453.§ (6) bekezdésének alkalmazásával korrigálta a következők szerint:

- Az elsőfokú ítélet [8] bekezdését követően rögzíti a következőket is: „Ehhez 2018. júniusában a fogyasztásmérő burkolatát az ahhoz szakértelemmel rendelkező Terhelt2 II.r. vádlott – Terhelt1 I.r. vádlott egyetértésével és tudtával – eltávolította, a kapcsoló bekötési pontjába egy 2x2,5 mm²-es réz vezetékot kötött fázis vezetőként, amely az épületbe vezetett. A nulla csatlakozót és a védőföldelést a fogyasztó-elosztóból vezette le.”
- Az elsőfokú ítélet [9] bekezdés első sorában írt 1.200.000 Ft-os összeg helyesen 1.120.000 Ft;
- Ugyanezen bekezdés utolsó mondatát akként helyesbíti, hogy a lefoglalt kannabisz 209 gramm totál-THC-t tartalmazott;
- az elsőfokú ítélet [10] bekezdés utolsó mondatát kirekeszti, és a helyébe a következő szöveget illeszti: „Terhelt2 II. r. vádlottól összesen 51 kannabisz növényegyet és 60,06 gramm totál-THC-t tartalmazó kannabiszt foglaltak le. A Terhelt1 I. r. vádlottól és Terhelt2 II. r. vádlottól lefoglalt, a két vádlott közös tevékenységével értékesítés céljából termesztett és tartott kannabisz összmenyisége a jelentős mennyiség alsó határának 2,5-szerese volt.”

[26] A törvényszék a kannabisz termesztésével kapcsolatos tényeket a két vádlott – ebben a részben teljes mértékben – egybehangzó beismerő vallomása alapján állapította meg a tényállásban. Ezeket a következtetéseket az ítéltábla elfogadta, mivel a vádlottak beismerő vallomásait a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és szakértői vélemények is alátámasztották.

[27] Az ítéltábla azzal az elsőbírói következtetéssel is egyetértett, hogy a közösen termesztett kannabisz értékesítését a vádlottak közösen végezték. A közös értékesítés nem feltételezi azt, hogy mindkét vádlott közvetlen résztvevője legyen a kábítószer átadásának és az ellenérték átvételének. Az is közös elkövetést jelent, ha az egyik elkövető a kábítószer előállításában és/vagy termesztésében aktívabb, míg a másik elkövető a késztermék piacra juttatásában fejt ki szélesebb körű tevékenységet. Ahogy azt a törvényszék is kifejtette, nem volt ok Terhelt2 II. r. vádlott azon vallomásrészenek elvetésére, amely szerint az eladási árat együtt határozták meg, de ebben – kábítószerfogyasztói múltjára tekintettel – az I. r. vádlottnak volt nagyobb szava, továbbá az első két értékesítés vevője is rajta keresztül jelentkezett a II. r. vádlottnál. Megjegyzendő, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vallomása alapján is megállapítható lenne a közös értesítés, hiszen az I. r. vádlott saját bevallása szerint is részesült az eladott kábítószer hasznából, így cselekménye már csak ezen tény alapján is a kábítószerrel való kereskedésnek minősülne.

[28] A fentieket együtt kell értékelni azzal az I. r. vádlott által sem cáfolt ténnyel, hogy az elszámolási vitát követően elhozott több tő kannabiszt a közös ültetvényről, és azokat otthon leszüretelte. Erről ugyan azt adta elő gyanúsítottai vallomásában, hogy nem volt vele konkrét célja, nem cáfolható, hogy ezt a mennyiséget is értékesítésre szánta. Ugyanis a nála lefoglalt kannabisz mennyisége jelentősen meghaladja azt a mennyiséget, amelyet az I. r. vádlott – a

saját vallomásaiban közölt fogyasztási szokásai alapján – reálisan el tudott volna fogyasztani. Ezen kívül – szintén az I. r. vádlott vallomása szerint – a kannabiszt az elszámolási vita miatt hozta el, amiből kizárólag arra lehet következtetni, hogy ezen mennyiség eladásával kívánta vélt vagy valós veszteségeit fedezni.

[29] Erről a mennyiségről az elsőfokú bíróság azt rögzítette, hogy az I. r. vádlott továbbértékesítés céljából vette magához, amely ténybeli következtetéssel az ítéltábla is egyetértett. Az, hogy az I. r. vádlott fogyasztott is ebből a kábítószerből, nem befolyásolja ezt a következtetést. Az közismert tény, és az ítéltábla által elbírált büntetőügyekből is látható, hogy a kábítószer-kereskedők egy része egyben fogyasztó is. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a kábítószer-kereskedelem befejezett alakzatát valósítja meg az az elkövető, aki értékesítés céljából szerzi meg és tárolja be a kábítószer. Tehát a kereskedési céllal történő megszerzés után a megszerzett kábítószerből történt viszonylag kisebb mennyiségű fogyasztás nem befolyásolja azt a tényt, hogy az elkövető az egész mennyiséget kereskedési céllal szerezte meg. Ezért szükségtelen volt a tényállás kiegészítése az ügyész perbeszédében indítványozott részletekkel.

[30] Terhelt I. r. vádlott védekezése kiterjedt arra is, hogy a cselekményével érintett kábítószer mennyiségét a botanikus szakértő helytelenül állapította meg. Előrebocsátja a másodfokú bíróság, hogy ennek a kérdésnek kizárólag a tényállás és az indokolás teljessége szempontjából van jelentősége, hiszen a Terhelt I. r. vádlott lakásában megtalált kábítószer mennyisége már önmagában is meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

[31] A szemléről felvett jegyzőkönyv, a botanikus szakértői vélemény és a botanikus szakértő tárgyalási meghallgatása alapján rögzíthető, hogy a helyszínen növényi töveket és növényi anyagmaradványokat találtak. A botanikus szakértő megállapította, hogy valamennyi bűnjel kannabisz növény egyede vagy arról származó anyag. A botanikus szakértő tárgyalási meghallgatása során elmondta azt is, hogy kizárólag azokat a bűnjeleket sorolta a „kannabisz növény tő” kategóriába, amely gyökérrel és szárcsonkkal rendelkezett, azokat nem, ami csupán egy darab szár vagy hajtásvég volt. Ezt a nyilatkozatot összevetve a botanikus szakértői véleménynek a vizsgálat tárgyáról szóló részével az állapítható meg, hogy az 1-5. és 9-10. számmal jelölt bűnjeleket a szakértő nem tekintette növényi tőnek. A vegyészszakértői vélemény alapján az is megállapítható, hogy a botanikus szakértő által vizsgált növények és anyagmaradványok voltak a vegyészszakértői vizsgálat tárgyai is. A szakértői vélemény szerint a bűnjelekben mért totál-THC össz mennyisége $234,6 \pm 7,7$ gramm volt.

[32] A Btk. 461. § (2) bekezdése kapcsán kialakult bírói gyakorlat szerint a kannabisz termesztése esetében a lefoglalás időpontjában lábon álló ültetvénynél kizárólag a növényi egyedek számának van jelentősége, a hatóanyag-tartalomnak nincs. Jelen ügyben ezt az elvet alkalmazva azt kell megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság helytelen elvi alapon rögzítette a tényállásban az ültetvényen talált növények és növényi anyagmaradványok totál-THC-tartalmát.

[33] A botanikus szakértő által kannabisz növény egyedének minősített bűnjelek egy része nem a teljes növényt takarta, hanem olyan növényegyedeket, amelyekről már levágták a virágzatot és a levelek nagyobb részét. A helyszínen talált növényi anyagmaradványok és száruk esetében nem lehet kétséget kizáró módon kizárni, hogy azok ezekről a csonkolt növényegyedekről származnak. Ez nem zárható ki a Terhelt1 I. r. vádlottnál megtalált növényi anyagmaradványok esetében sem, hiszen az I. r. vádlott vallomása szerint levágta a növényeket elszállítás előtt, nem pedig gyökerestül csomagolta be őket. Ezért az felel meg a kétséget kizáró bizonyítás követelményének, ha növényegyednek kizárólag azokat a növényi töveket minősíti a bíróság, amelyek teljes, vágatlan növénynek tekinthetők. Így a szakértői véleményekben 11-13. számok alatt vizsgált összesen 86 db gyökeres tőcsonk a növényegyedek számának megállapítása során nem jön számításba. Ebből az a további következtetés adódik, hogy a növényi anyagmaradványok esetében a totál-THC-tartalom alapján kell meghatározni a kábítószer mennyiségét, és a két érték összeszámítása adja meg a vádlottak cselekményével érintett kábítószer össz mennyiségét.

[34] A vegyészszakértői vélemény adatai alapján azt lehet megállapítani, hogy az 1. szám alatt vizsgált anyagmaradvány $25,8 \pm 1,5$ gramm, a 2. szám alatt vizsgált anyagmaradvány $28,8 \pm 2$ gramm, a 3. és 5. számok alatt vizsgált anyagmaradványok összesen $9,51 \pm 0,55$ gramm totál-THC-t tartalmaztak. A 4. és 9. számok alatti anyagmaradványok esetében a szakértő nem mért hatóanyag-tartalmat, de a szakértői vélemény szerint ez a mennyiség az össz mennyiséget érdemben nem befolyásolja. A 10-13. számok alatti bűnjelek esetében szintén nem került sor a hatóanyag-tartalom meghatározására, de mivel ezek nagyobb részét szárdarabok és tőcsonkok teszik ki, ennek szintén nincs a minősítésre kiható jelentősége.

[35] A fenti adatok alapján tehát az rögzíthető a tényállásban, hogy az ültetvényen 51 tő kannabisz növény és összesen 60,06 gramm totál-THC-t tartalmazó kannabisz volt a rendőri intézkedés időpontjában.

[36] Az irányadó tényállás szerint a vádlottak együtt építették fel az ültetvényt, együtt végezték annak gondozását és az értékesítésben is közösen vettek részt. Az elsőfokú ítélet tényállása azt is tartalmazza, hogy a vádlottak megállapodása erre a tevékenységre irányult, ezért az ügyész által e körben indítványozott kiegészítések szükségtelenek voltak. Az is megállapítható, hogy a vádlottak között elszámolási vita alakult ki, és ezért Terhelt1 I. r. vádlott a megtermesztett kannabisz egy részét magához vette. Azonban a bűncselekmény minősítése szempontjából a közösen eladás céljára termesztett, illetve – a leszüretelt mennyiség esetében – tartott kannabisznak van relevanciája. Mivel pedig valamennyi kannabiszt közösen termesztették és az eladási célban sem volt változás, a két vádlottnál megtalált mennyiséget össze kell számítani, és így állapítható meg az a kábítószer mennyiség, amely alapján a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem pontos jogi minősítése megadható.

[37] A számítást az ítéltábla az 55. BK vélemény II.5.c) pontjában írt iránymutatás alapján végezte el a kannabisz tövek és a leszüretelt kannabisz tekintetében. Ennek során abból kellett kiindulni, hogy a Btk. 461. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja szerint a

kannabisz növény esetében a csekély mennyiség felső határa öt tő, a jelentős mennyiség alsó határa pedig 100 tő. Így az 51 db növényegyed a jelentős mennyiség alsó határának 51%-a. A kannabisz esetén a Btk. 461. § (1) bekezdés *c)* pontja és a (3) bekezdés *a)* pontja alapján a csekély mennyiség felső határa 6 gramm totál-THC, a jelentős mennyiség alsó határa 120 gramm totál-THC. A II. r. vádlott birtokában levő tanyán összesen 60,06 gramm totál-THC-t tartalmazó kannabiszt, az I. r. vádlott lakásán összesen 209 gramm totál-THC-tartalmazó kannabiszt találtak. Ezek össz mennyisége 269,06 gramm, ami a jelentős mennyiség alsó határát több mint kétszeres mértékben haladja meg. Ehhez hozzászámítva az 51 db növényegyed mennyiségét az állapítható meg, hogy a vádlottak cselekményével érintett kannabisz mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát 2,5-szeres mértékben haladta meg.

[38] A lopási cselekmény kapcsán Terheltl I. r. vádlott szintén érdemi védekezést terjesztett elő: vallomása szerint nem tudott arról, hogy társa méretlenül vételezi az áramot. Ezzel a védekezéssel az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott ítélete [18] bekezdésében, az ott írtakkal az ítéltábla is alapvetően egyet tudott érteni, azonban az e körben elővezetett az elsőbírói indokolás – figyelemmel az I. r. vádlott védője által a fellebbezésben előadottakra is – kiegészítést igényel.

[39] A vádlottak vallomása egybehangzó volt abban, hogy az ültetvényt közösen építették ki, és ahhoz az I. r. vádlott elsősorban a szakértelmével járult hozzá. A beltéri kannabisz ültetvények egyik legfontosabb problémája a megfelelő megvilágítás és páratartalom biztosítása, amelyet különböző világítótestekkel, ventilátorokkal, időzítő és szellőztető rendszer kiépítésével kell megoldani. Ezek az eszközök viszonylag nagy mennyiségű áramot vesznek fel működés közben, ezért az áramellátás biztosítására külön hálózatot építenek ki. Az köztudomású tény, hogy egy beltéri kannabisz ültetvény az átlagos háztartási fogyasztásnál jelentősen nagyobb áramfelhasználást generál. Ezt a következtetést nem csak a hasonló bűncselekmények miatt indult eljárások adatai támasztják alá, hanem az általános élettapasztalat is, ezért – szemben az I. r. vádlott védőjének álláspontjával – nem kell részletes költségelemzést készíteni annak rögzítése érdekében, hogy az áram méretlen vételezése jelentősen növeli a termesztéssel elérhető hasznot. Ezen kívül egy másik, szintén köztudomásúnak tekinthető szempont is érvényesül a méretlen áramvételezésnél: a megugró fogyasztás esetén az áramszolgáltató helyszíni ellenőrzést tarthat, ami a lelepleződés veszélyét jelentősen megnöveli.

[40] Mivel Terheltl I. r. vádlott saját vallomása szerint is részt vett az ültetvény telepítésében, nem támasztható észszerű kétely az iránt, hogy az elektromos rendszer kialakításába is beleszólása volt. A helyszínen készített fényképfelvételek arról tanúskodnak, hogy az elektromos hálózat vezetékei szabadon futottak, és a biztosítékok sem voltak elzárva. Az E.ON Ügyfélszolgálati Kft. által adott tájékoztatások és az áramszolgáltató szakemberei által a helyszínen készített fényképfelvételek alapján az is megállapítható, hogy a mérőóra nem volt szabványos kötődobozban, a méretlen vezetékre történő rákötés a felületes szemlélő számára is jól látható volt. E körben az I. r. vádlott védője perbeszédében arra hivatkozott, hogy az áramszolgáltató által küldött fényképek alapján nem állapítható meg, hogy a külső szemlélő számára egyértelműen felismerhető lett volna a méretlen vételezés. Ez önmagában ezeket a fényképeket vizsgálva valóban így van, azonban mind az elsőfokú bíróság, mind az ítéltábla a helyszíni szemléken készített fényképeket is értékelési körbe vonta, és azok

összevetése az áramszolgáltató által közölt információkkal már kétséget kizáró módon alátámasztják a fenti következtetéseket.

[41] Végül az ítéltábla azt a tényt is értékelte, hogy a vádlottak 10 hónapon keresztül végezték a termesztést, ennek során három szüretre került sor, és az I. r. vádlott – vallomása szerint – rendszeresen ott is aludt a tanyán. Ezen tények alapján nem lehet észszerű kételyeket támasztani az iránt, hogy a méretlen áramvételezésről Terhelt I. r. vádlott is tudomással bírt.

[42] Összességében az ítéltábla úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok logikus és a bírói gyakorlatnak is megfelelő mérlegelésével állapította meg a tényállást, az csupán a kábítószer mennyisége kapcsán szenvedett kisebb, a cselekmények minősítésére ki nem ható hiányosságban. Ezért a Terhelt I. r. vádlott és védője által eltérő tények megállapítása érdekében bejelentett fellebbezések a felülmérlegelés tilalma folytán nem vezethettek eredményre.

[43] Az ítéltábla által a fentiek szerint kiegészített tényállás alapján a vádlottak bűnösségére vont elsőbírói következtetés okszerű, azonban a cselekmények minősítésének indokolása – a rendelkező rész szerinti minősítést érdemben nem érintve, csak a pontos elkövetői magatartásra utaló fordulattal kiegészítve – helyesbítést igényelt, és az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás miatt szorult némi kiegészítésre.

[44] A vádlottak által elkövetett bűncselekmények elkövetésekor hatályos jogszabályok szerint a kannabisz a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont *a)* alpontja alapján alkalmazandó Egységes Kábítószer Egyezmény I. jegyzéke alapján minősül kábítószernek.

[45] A kábítószer fogalmát meghatározó büntetőjogi normák 2023. január 1. napjával alapvető változáson mentek keresztül, ezért az ítéltáblának azt is vizsgálnia kellett, hogy az ügyben felmerült anyagok az elbírálás időpontjában is kábítószernek minősülnek-e a büntető anyagi jog alkalmazása során.

[46] A Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának hatályos szövege szerint az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószeres 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag minősül a Btk. alkalmazásában kábítószernek. Az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. jegyzéke tartalmazza a kannabiszt. Tehát a vádlottak cselekményeivel érintett anyag büntetőjogi szempontból továbbra is kábítószernek minősül, amiből az is következik, hogy az elbíráláskori törvény nem kedvezőbb a vádlottakra nézve. Ezért továbbra is a cselekmények elkövetése idején hatályos törvény szerint kellett elbírálni a vádlottak cselekményeit [Btk. 2. § (1) és (2) bekezdés].

[47] A törvényszék helyesen vezette le, hogy a vádlottak által közösen megvalósított termesztés és az I.r. vádlott fogyasztása miatt mégsem a Btk. 178.§-ában írt kábítószer birtoklasként értékelendő, azonban arra az álláspontra már tévesen helyezkedett, hogy a cselekményük a Btk. 176.§ (1) bekezdés *III. fordulatában* rögzített – forgalombahozatallal megvalósított – elkövetési magatartással volna azonosítható. Az irányadó tényállás szerint a két vádlott közösen már két korábbi szüretből származó kannabiszt értékesített a tettenérésük előtt, abból összecszerűen meghatározott hasznuk is származott, és ugyanez volt a céljuk a tényállás szerinti kannabisszal is. Márpedig mindez egységesen a „kereskedés” elkövetési magatartást meríti ki, vagyis az helyesen a Btk. 176. § (1) bekezdés *4. fordulatába* ütközik. Minthogy a rendelkező részben az elkövetési magatartást kifejező fordulat megjelölését a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK. vélemény 3/a) pontja ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta, a minősítés megváltoztatására érdemben nem volt szükség, csak annak e helyesbített indokolás szerinti kiegészítésére.

[48] A kábítószer jelentős mennyisége a vádlottak terhére rótt bűncselekményt minősíti, így ennek megállapítása helyes és törvényes volt, csakúgy, mint a társtettesi elkövetés is.

[49] A törvényszék által számbavett büntetéskiszabási körülmények több kiegészítést és pontosítást igényeltek.

[50] Az ítéltábla azzal nem értett egyet, hogy Terheltl I. r. vádlott esetében enyhítő körülményként kell értékelni „az elkövetéssel összefüggő, személyiségzavart ugyan el nem érő, de magatartását meghatározó, és az elkövetésben is megnyilvánuló személyiségi tulajdonságait”. A bírósági eljárásban kirendelt pszichológus szakértő azt a véleményt adta, hogy Terheltl I. r. vádlottat szülei kábítószerfogyasztó magatartása, illetve ehhez köthető életvitele és életvezetése traumatizálta, amelynek következményeként a normál társadalmi és szociális közegbe való illeszkedése nem tud adekvát formában megvalósulni. Tehát a szakértői véleményből csupán az a következtetés vonható le, hogy az elkövetett bűncselekmény mögött szocializációs hiányosságok és problémák is meghúzódnak az I. r. vádlott esetében. Mivel a bűncselekmények elkövetőinek többségénél feltárható hasonló háttér, ennek a ténynek a büntetés kiszabására semmilyen kihatása nem lehet.

[51] Az I. r. vádlott védője hivatkozott arra, hogy védence a másodfokú eljárás idején is pszichiátriai kezelés alatt állt, és fellebbezésében jelezte, hogy erről szakértői véleményt is csatolni kíván. Erre nem került sor, azonban az ítéltábla hivatalból megkereste az I. r. vádlott kezelését végző egészségügyi intézményt a vádlott egészségi állapotának tisztázása érdekében. A közölt adatok a vádlott jelenlegi élethelyzetével összhangban álló állapotot igazoltak, és nem támasztanak alá olyan pszichiátriai megbetegedést, amely befolyásolná a szabadságvesztés végrehajtását.

[52] Azzal sem értett egyet az ítéltábla, hogy a vádlottak terhére kell értékelni a halmazatot. A vádlottak két bűncselekményt követtek el, így a bíróság velük szemben a Btk. 6. § (1) bekezdése és a 81. § (1) bekezdése alapján halmazati büntetést szabott ki. Az 56. BK vélemény III.6. pontja szerint mivel a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van [Btk. 81. § (3) bekezdés], súlyosító körülményként nem értékelhető a kétszeres értékelés tilalma miatt.

[53] Az elsőfokú bíróság nem értékelte enyhítő körülményként azt a tényt, hogy a vádlottak kannabiszra követtek el a bűncselekményt. Ennek részletes indokait a törvényszék nem fejtette ki, csupán utalt a kannabisz egészségkárosító hatására. Az ítéltábla nem értett egyet ezzel az állásponttal, mivel köztudomású tény, hogy a kannabisz egészségkárosító hatása csekélyebb, mint a többi kábítószeré. Ezért a kannabiszra elkövetett kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények kevésbé alkalmasak a jogtárgy (ti. az emberi egészség) sértésére, így az ilyen cselekményeknek a konkrét tárgyi súlya kisebb annál, mint amit a jogalkotó a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása tényállásaiban absztrakt módon értékel.

[54] A törvényszék nem értékelte enyhítő körülményként azt a tényt sem, hogy a vádlottak cselekményével érintett kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határához közeli. Ennek indoka az volt, hogy az első két termesztésből értékesített kábítószer mennyisége nem volt megállapítható. A törvényszék azonban nem volt figyelemmel arra, hogy a büntetés kiszabása során is érvényesül az az elv, amely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére [Be. 7. § (4) bekezdés]. Ezért az a kábítószer mennyiség, amelyet a vádlott nagy valószínűséggel értékesített, de megfelelő bizonyíték híján a tényállásban nem állapítható meg, nem befolyásolhatja a büntetés mértékét. Kizárólag azon mennyiség alapján hozhat döntést a bíróság, amelyet a tényállásban kétséget kizáró bizonyossággal megállapított és számszerűsített. Márpedig az ítéltábla által helyesbített tényállás szerint a vádlottak a jelentős mennyiség alsó határát kb. 2,5-szeres mértékben meghaladó mennyiségű kábítószerre követtek el a bűncselekményt, ami a következetes bírói gyakorlat szerint enyhítő körülményként értékelendő.

[55] Terhelt2 II. r. vádlott védője alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte enyhítő körülményként az időmúlást. Az 56. BK vélemény III.10. pontja szerint enyhítő körülmény, ha a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el, ennek nyomatéka azonban annál csekélyebb, minél nagyobb tárgyi súlyú bűncselekményt követett el a vádlott. Jelen ügyben a vádlottak életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény követtek el, így a négyéves időmúlásnak önmagában nem lenne különösebben nagy nyomatéka. Azonban azt is értékelni kellett, hogy mindkét vádlott kb. 9 hónapot töltött letartóztatásban, ami – a kollégiumi vélemény hivatkozott pontja alapján – növeli az időmúlás enyhítő hatását.

[56] A törvényszék nem foglalkozott a büntetéskiszabási körülmények között az elszaporodottság kérdésével. Az 56. BK vélemény III.11. pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált

vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesebb magasabb volt az átlagosnál. Az köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén. Erre figyelemmel az ítéltábla az ilyen bűncselekmények elszaporodottságát súlyosító körülményként értékeli.

[57] Az ítéltábla további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a vádlottak a kábítószer-kereskedelem legsúlyosabb elkövetési magatartása, a kereskedelem kimerítésével követték el a bűncselekményt. További súlyosító körülmény, hogy közel egy éven keresztül folytatták a kábítószer-kereskedelmet, és ennek során összesen három termesztési ciklust fejeztek be a kannabisz ültetvényen.

[58] A fentiek szerint helyesbített büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés igazodik a Terhelt1 I. r. vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez. Az enyhítő szakasz alkalmazásával az elsőfokú bíróság messzemenően értékelte az I. r. vádlott személyi körülményeit, de mivel az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya nem tekinthető csekélynek, a büntetés további enyhítése a generális prevenciók célok elérését veszélyeztetné.

[59] A törvényszék alapvetően helyesen járt el akkor, amikor a II. r. vádlott büntetett előéletére figyelemmel azt állapította meg, hogy az ő személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyobb, mint a büntetlen előéletű I. r. vádlott esetében. Azonban az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelő súllyal a II. r. vádlott idős korát és betegségeit, továbbá az általa tett beismerő vallomást. Ezek az enyhítő körülmények kellőképpen ellensúlyozzák a II. r. vádlott büntetett előéletét, amire figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az ítélet belső arányossága azonos tartamú szabadságvesztés büntetések kiszabásával biztosítható. Terhelt2 II. r. vádlott személyi körülményei az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására is alapot adnak, ezért az ítéltábla a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a főszabály szerint alkalmazandó fegyház fokozat helyett börtönben rendelte végrehajtani a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést.

[60] A törvényszék a közügyektől eltiltásról, az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról és az előzetes fogvatartás beszámításáról a törvénynek megfelelően rendelkezett. Nem vétett hibát az elsőfokú bíróság a bűnjelekről és a bűnügyi költségről való rendelkezés során sem.

[61] Az elsőfokú bíróság a vagyonelkobzás összegét mindkét vádlott esetében a kábítószer értékesítéséből származó haszonnal megegyező összegben állapította meg. Ezt az összeget Terhelt1 I. r. vádlott vallomása alapján állapította meg, amely szerint az első szüret értékesítése után 560 000 Ft-ot, a második után 500 000 Ft-ot kapott kézhez Terhelt2 II. r. vádlottól. Mivel

az elsőfokú bíróság azt helyesen vezette le, hogy a vádlottak egyenlő arányban részesedtek a kábítószer értékesítése folytán szerzett haszonból, logikus a következtetés, amely szerint a II. r. vádlottal szemben erre az összegre kell elrendelni a vagyonekmozgást. Az I. r. vádlott esetében azonban azt is figyelembe kellett venni, hogy tőle lefoglaltak 1 120 500 Ft-ot.

[62] A törvényszék ítéletének [21]-[22] bekezdéseiben részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt készpénz a kábítószer értékesítéséből származik-e. Ezt a kérdést igenlően döntötte el, és a tényállásban ezzel összhangban állapította meg, hogy az I. r. vádlottól lefoglalták „az értékesítésből származó 1 120 500 Ft-ot” (elsőfokú ítélet [9] bekezdés). Ehhez képest a törvényszék úgy rendelkezett, hogy ezt a lefoglalt pénzösszeget az I. r. vádlottnak kell kiadni, és a vagyonekmozgást 1 060 000 Ft-ra rendelte el vele szemben. Az ítéltábla azzal értett egyet, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt készpénz törvényes eredetét a védelem nem tudta bizonyítani, ezért ez az összeg a Btk. 74/A. (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekmozgás alá esik. Erre figyelemmel az elsőfokú ítéletnek a lefoglalt készpénzre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta.

[63] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. április 28.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,
k.,

a tanács elnöke

dr. Ignác György s. k.,

előadó bíró

dr. Cserni János s.

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 20.B.78/2021/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.248/2022/34. számú határozatában foglalt változtatásokkal Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában 2023. április 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. április 28.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző